

מסכת סוטה -- אימרות והנהגות

דף

למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך **שכל הרואה** סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין

סוטה
ב:א

אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו שנא' **(תהלים קכה, ג)** כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים

סוטה
ב:א

אמר רב **ארבעים יום** קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני שדה פלוני לפלוני

סוטה
ב:א

היה רבי מאיר אומר **אדם עובר** עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי שנאמר **(במדבר ה, יד)** ועבר עליו רוח קנאה ואין עבירה אלא לשון הכרזה שנאמר **(שמות לו, ו)** ויצו משה ויעבירו קול במחנה

סוטה
ג:א

ריש לקיש אמר **אין אדם עובר** עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות שנא' **(במדבר ה, יב)** איש איש כי תשטה אשתו תשטה כתיב

סוטה
ג:א

תנא דבי רבי ישמעאל **אין אדם** מקנא לאשתו אא"כ נכנסה בו רוח שנאמר ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו מאי רוח רבנן אמרי רוח טומאה רב אשי אמר רוח טהרה

סוטה
ג:א

א"ר יונתן **כל העושה** מצוה אחת בעוה"ז ממקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב שנאמר **(ישעיהו נח, ח)** והלך לפניך צדקך

סוטה
ג:ב

וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין שנאמר **(איוב ו, יח)** ילפתו ארחות דרכם

סוטה
ג:ב

אמר לה משמיה דרבי אסי **כל האוכל** לחם בלא נטילת ידים כאילו בא על אשה זונה שנאמר **(משלי ו, כו)** כי בעד אשה זונה עד ככר לחם אמר רבא האי בעד אשה זונה עד ככר לחם בעד ככר לחם עד אשה זונה מיבעי ליה

סוטה
ד:ב

אמר ר"א **כל המזלזל** בנטילת ידים נעקר מן העולם

סוטה
ד:ב

אמר רבי אבהו **כל האוכל** פת בלא ניגוב ידים כאילו אוכל לחם טמא שנאמר **(יחזקאל ד, יג)** ויאמר ה' ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא

סוטה
ד:ב

ומאי **(משלי ו, כו)** ואשת איש נפש יקרה תצוד אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן **כל אדם** שיש בו גסות הרוח לבסוף נכשל באשת איש שנא' ואשת איש נפש יקרה תצוד

סוטה
ד:ב

ואשת איש נפש יקרה תצוד אמר רבא האי נפש יקרה נפש גבוהה מיבעי ליה ועוד היא תצוד מיבעי ליה אלא אמר רבא **כל הבא** על אשת איש אפילו למד תורה דכתיב בה **(משלי ג, טו)** יקרה היא מפנינים מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים היא תצודנו לדינה של גיהנם

סוטה
ד:ב

א"ר יוחנן **כל אדם** שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים כתי' הכא **(משלי טז, ה)** תועבת השם כל גבה לב וכתוב התם **(דברים ז, כו)** ולא תביא תועבה אל ביתך

סוטה
ד:ב

מאי יד ליד לא ינקה אמר רב **כל הבא** על אשת איש אפי' הקנהו להקב"ה שמים וארץ כאברהם אבינו דכתיב ביה **(בראשית יד, כב)** הרימותי ידי אל ה' אל עליון קונה שמים וארץ לא ינקה מדינה של גיהנם

סוטה
ד:ב

אמר רבא **כל הבא** על אשה זונה לסוף מבקש ככר לחם

סוטה
ד:ב

אמר לה משמיה דרב אמי **כל אדם** שיש בו גסות הרוח לסוף מתמעט שנאמר **(איוב כד, כד)** רומו מעט

סוטה
ה:א

א"ר יוסף **לעולם ילמד** אדם מדעת קונו שהרי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני והניח כל אילנות טובות והשרה שכינתו בסנה

סוטה
ה:א

א"ר אלעזר **כל אדם** שיש בו גסות הרוח ראוי לגדעו כאשירה כתיב הכא **(ישעיהו י, לג)** ורמי הקומה גדועים וכתוב התם **(דברים ז, ה)** ואשיריהם תגדעון

סוטה
ה:א

וא"ר אלעזר **כל אדם** שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננער שנא' **(ישעיהו כו, יט)** הקיצו ורננו שכני עפר שכני בעפר לא נאמר אלא שכני עפר מי שנעשה שכן לעפר

סוטה
ה:א

ואיתימא רבי אלעזר בא וראה **שלא כמדת הקב"ה** מדת בשר ודם מדת בשר ודם גבוה רואה את הגבוה ואין גבוה רואה את השפל אבל מדת הקב"ה אינו כן הוא גבוה ורואה את השפל שנא' **(תהלים קלח, ו)** כי רם ה' ושפל יראה

סוטה
ה:א

ואיתימא מר עוקבא **כל אדם** שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנא' **(תהלים קא, ה)** מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל אל תקרי אותו אלא אתו לא אוכל

סוטה
ה:א

כל אדם שיש בו גסות הרוח אפילו רוח קימעא עוכרתו שנאמר **(ישעיהו נז, כ)** והרשעים כים נגרש ומה ים שיש בו כמה רביעיות רוח קימעא עוכרתו אדם שאין בו אלא רביעית אחת עאכ"ו

סוטה
ה:א

אמר חזקיה **אין תפלתו** של אדם נשמעת אא"כ משים לבו כבשר שנא' **(ישעיהו סו, כג)** והיה מדי חדש בחדשו [וגו'] יבא כל בשר להשתחוות וגו'

סוטה
ה:א

ואמר ריב"ל **כל השם** אורחותיו בעולם הזה זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה שנאמר **(תהלים נ, כג)** ושם דרך אראנו בישע אלהים אל תקרי ושם אלא ושם דרך

סוטה
ה:ב

האיש נסקל ערום ואין האשה נסקלת ערומה אמר רבה הכא טעמא מאי שמא תצא מב"ד זכאית ויתגרו בה פרחי כהונה התם הא מסתלקא וכי תימא אתי לאיגרווי באחרנית' האמר רבא גמירי **דאין יצר הרע שולט** אלא במה שענינו רואות

סוטה
ח:א

מדה שאדם מודד בה מודדין לו היא קשטה את עצמה לעבירה המקום נוולה היא גלתה את עצמה לעבירה המקום גלה עליה בדרך התחילה בעבירה תחילה ואחר כך הבטן לפיכך תלקה הירך תחילה ואחר כך הבטן

סוטה
ח:ב

תני ר' חייא **מיום שחרב** בהמ"ק אע"פ שבטלה סנהדרי ארבע מיתות לא בטלו

סוטה
ח:ב

מסכת סוטה -- אימרות והנהגות

דף

<p>ישעיהו כז, ח בסאסאה בשלחה תריבנה למה לי לכדרב חנינא בר פפא דא"ר חנינא בר פפא אין הקב"ה נפרע מן האומה עד שעת שילוחה שנאמר בסאסאה בשלחה וגו</p>	<p>סוטה ט:א</p>
<p>א"ר חנינא בר פפא אין הקב"ה נפרע מן המלך עד שעת שילוחו שנאמר בסאסאה בשלחה תריבנה</p>	<p>סוטה ט:א</p>
<p>אמר רב המנונא אין הקב"ה נפרע מן האדם עד שתתמלא סאתו שנאמר (איוב כ, כב) במלאות ספקו יצר לו וגו</p>	<p>סוטה ט:א</p>
<p>סוטה נתנה עיניה במי שאינו ראוי לה מה שביקשה לא ניתן לה ומה שבידה נטלוהו ממנה שכל הנותן עיניו במה שאינו שלו מה שמבקש אין נותנין לו ומה שבידו נוטלין הימנו</p>	<p>סוטה ט:א</p>
<p>אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חבריו ברבים מנלן מתמר (בראשית לח, כה) הכר נא</p>	<p>סוטה י"ב</p>
<p>כל השורף תבואתו של חבריו אינו מניח בן ליורשו ואיהו קלייה לדיואב דכתיב (שמואל ב יד, ל) ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש</p>	<p>סוטה י"א</p>
<p>לעולם מדה טובה מרובה ממדת פורענות (שמות ב, ד) ותתצב אחותו מרחוק א"ר יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה</p>	<p>סוטה י"א</p>
<p>דאמר מר כל העוסק בבנין מתמסכן (שמות א, יא) את פיתום ואת רעמסס רב ושמואל חד אמר פיתום שמה ולמה נקרא שמה רעמסס שראשון ראשון מתרוסס וחד אמר רעמסס שמה ולמה נקרא שמה פיתום שראשון ראשון פי תהום בולעו</p>	<p>סוטה י"א</p>
<p>בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים</p>	<p>סוטה י"א</p>
<p>א"ר יוחנן כל הנושא אשה לשם שמים מעלה עליו הכתוב כאילו ילדה יריעות שהיו פניה דומין ליריעות</p>	<p>סוטה י"ב</p>
<p>אמר ר' חמא בר' חנינא משכם גנבוהו ולשכם נחזיר אבידתו קשו קראי אהדדי כתיב (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכתוב ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל וגו' א"ר חמא בר' חנינא כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו</p>	<p>סוטה י"ב</p>
<p>דריש ר"ע איש ואשה זכו שכינה ביניהן לא זכו אש אוכלתן</p>	<p>סוטה י"ז</p>
<p>ר"א אומר כל המלמד בתו תורה (כאילו) לומדה תפלות</p>	<p>סוטה כ"א</p>
<p>הוא היה אומר חסיד סוטה ורשע ערום ואשה פרושה ומכות פרושין הרי אלו מבלי עולם</p>	<p>סוטה כ"א</p>
<p>עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר (שיר השירים ח, ז) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה</p>	<p>סוטה כ"א</p>
<p>ר' אליעזר אומר כל המלמד את בתו תורה מלמדה תיפלות</p>	<p>סוטה כ"א</p>
<p>א"ר יוסי בר' חנינא אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמעמיד עצמו ערום עליהן</p>	<p>סוטה כ"א</p>
<p>א"ר יוחנן אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמשים עצמו כמי שאינו שנאמר (איוב כח, יב) והחכמה מאין תמצא</p>	<p>סוטה כ"א</p>
<p>איזהו ע"ה כל שאינו קורא ק"ש שחרית וערבית בברכותיה דברי ר' מאיר וחכ"א כל שאינו מניח תפילין בן עזאי אומר כל שאין לו ציצית בבגדו ר' יונתן בן יוסף אמר כל שיש לו בנים ואינו מגדלן ללמוד תורה אחרים אומרים אפילו קורא ושונה ולא שימש ת"ח זהו ע"ה</p>	<p>סוטה כ"ב</p>
<p>דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו קמ"ל תנא התנאים מבלי עולם מבלי עולם ס"ד אמר רבינא שמורין הלכה מתוך משנתן תניא נמי הכי א"ר יהושע וכי מבלי עולם הן והלא מיישבי עולם הן שנאמר (חבקוק ג, ו) הליכות עולם לו אלא שמורין הלכה מתוך משנתן</p>	<p>סוטה כ"ב</p>
<p>אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה</p>	<p>סוטה כ"ב</p>
<p>רבי שמעון בן אלעזר אומר גדול העושה מאהבה יותר מן העושה מיראה שזה תלוי לאלף דור וזה תלוי לאלפים דור הכא כתיב (שמות כ, ה) לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי והתם כתיב (דברים ז, ט) ולשומרי מצותיו לאלף דור</p>	<p>סוטה ל"א</p>
<p>ואמר ריב"ל אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין שנאמר (משלי כב, ט) טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל אל תיקרי יבורך אלא יברך</p>	<p>סוטה לח"ב</p>
<p>ואמר רבי יהושע בן לוי כל הנהנה מצרי העין עובר בלאו שנאמר (משלי כג, ו) אל תלחם את לחם רע עין וגו' כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך וגו</p>	<p>סוטה לח"ב</p>
<p>וא"ר יהושע בן לוי אין עגלה ערופה באה אלא בשביל צרי העין שנאמר (דברים כא, ז) וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה וכי על לבנו עלתה שזקני ב"ד שופכי דמים הם אלא לא בא לידינו ופטרנוהו ולא ראינוהו והנחנוהו לא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות לא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה</p>	<p>סוטה לח"ב</p>
<p>וא"ר יהושע בן לוי אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים</p>	<p>סוטה לח"ב</p>
<p>אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה</p>	<p>סוטה מ"א</p>
<p>אמר רבי אלעזר כל אדם שיש בו חנופה מביא אף לעולם שנא' (איוב לו, יג) וחנפי לב ישימו אף ולא עוד אלא שאין תפלתו נשמעת שנאמר (איוב לו, יג) לא ישועו כי אסרם</p>	<p>סוטה מ"א</p>

מסכת סוטה -- אימרות והנהגות

דף

סוטה מ:ב:	אמר רבי אלעזר כל אדם שיש בו חנופה אפילו עוברין שבמעי אמן מקללין אותו שנא' (משלי כד, כד) אומר לרשע צדיק אתה יקבוהו עמים יזעמוהו לאומים ואין קוב אלא קללה שנא' (במדבר כג, ח) לא קבה אל ואין לאום אלא עוברין שנא' (בראשית כה, כג) ולאום מלאום יאמץ
סוטה מ:ב:	ואמר רבי אלעזר כל אדם שיש בו חנופה נופל בגיהנם שנא' (ישעיהו ה, כ) הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע וגו' מה כתיב אחריו לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה
סוטה מ:ב:	ואמר רבי אלעזר כל המחניף לחבירו סוף נופל בידו ואם אינו נופל בידו נופל ביד בניו ואם אינו נופל ביד בניו נופל ביד בן בנו שנא' (ירמיהו כח, ה) ויאמר ירמיה לחנניה אמן כן יעשה ה' יקם ה' את דבריך וכתבי (ירמיהו לז, יג) ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקידות ושמו יראה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נופל ויאמר (לו) ירמיה שקר אינני נופל אל הכשדים וגו' וכת' ויתפש ירמיהו ויביאהו אל השרים
סוטה מ:ב:	וא"ר אלעזר כל עדה שיש בה חנופה מאוסה כנדה שנאמר (איוב טו, לד) כי עדת חנף גלמוד שכן בכרכי הים קורין לנדה גלמודה מאי גלמודה גמולה מבעלה
סוטה מ:ב:	ואמר ר' אלעזר כל עדה שיש בה חנופה לסוף גולה כתיב הכא כי עדת חנף גלמוד וכת' התם (ישעיהו מט, כא) ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גולה וסורה וגו
סוטה מ:ב:	א"ר ירמיה בר אבא ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת ליצים וכת חניפים וכת שקרים וכת מספרי לשון הרע כת ליצים דכתיב (הושע ז, ה) משך ידו את לוצצים כת חניפים דכתיב (איוב יג, טז) כי לא לפניו חנף יבא כת שקרים דכתיב (תהלים קא, ז) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כת מספרי לשון הרע דכתיב (תהלים ה, ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע צדיק אתה ה' לא יגור במגורך רע
סוטה מ:ב:	אמר רב כל המלוה את חבירו ארבע אמות בעיר אינו ניזוק
סוטה מ:ב:	אמר רבי יוחנן משום רבי מאיר כל שאינו מלוה ומתלוה כאילו שופך דמים שאילמלי ליווהו אנשי יריחו לאלישע לא גירה דובים לתינוקות שנאמר (מלכים ב, כג) ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח אמרו לו עלה שהקרחת עלינו את המקום מאי ונערים קטנים אמר ר' אלעזר שמונערים מן המצות קטנים שהיו מקטני אמנה תנא נערים היו ובזבזו עצמן כקטנים
סוטה מ:א:	אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות ואע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה
סוטה מ:א:	לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידיו ולא כיהושע בן פרחיה שדחפו לאחד מתלמידיו בשתי ידיו
סוטה מ:א:	מלכים ב, ת, ז וילך אלישע דמשק למה הלך אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לגחזי בתשובה ולא חזר אמר לו חזור בך אמר לו כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה
סוטה מ:ב:	רבי אליעזר הגדול אומר כל מי שיש לו פת בסלון ואומר מה אוכל למחר אינו אלא מקטני אמנה והיינו דאמר ר' אלעזר מאי דכתיב (זכריה ד, ז) כי מי בז ליום קטנות מי גרם לצדיקים שיתבזזו שולחנן לעתיד לבא קטנות שהיה בהן שלא האמינו בהקב"ה
סוטה מ:ט:	ואמר ר' אילעא בר יברכיה שני תלמידי חכמים המהלכין בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראוין לישרף באש שנאמר (מלכים ב, ב, יא) ויהי המה הולכים הלוך ודבר והנה רכב אש וגו' טעמא דאיכא דיבור הא ליכא דיבור ראוין לישרף
סוטה מ:ט:	וא"ר אילעא בר יברכיה שני ת"ח הדרין בעיר אחת ואין נוחין זה לזה בהלכה אחד מת ואחד גולה שנאמר (דברים ז, מב) לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת ואין דעת אלא תורה שנאמר (הושע ד, ו) נדמו עמי מבלי הדעת
סוטה מ:ט:	אמר ר' יהודה בריה דר' חייא כל ת"ח העוסק בתורה מתוך הדחק תפלתו נשמעת שנאמר (ישעיהו ל, יט) כי עם בציון ישב בירושלים בכה לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך וכתוב בתריה (ישעיהו ל, כ) ונתן השם לכם לחם צר ומים לחץ ר' אבהו אומר משביעין אותו מזיו שכינה שנאמר (ישעיהו ל, כ) והיו עיניך רואות את מוריך ר' אחא בר חנינא אמר אף אין הפרגוד ננעל בפניו שנאמר (ישעיהו ל, כ) ולא יכנף עוד מוריך